เรื่องเล่า....เมล็ดพืชเม็ดหนึ่ง

นำเสนอเมื่อ : 24 เม.ย. 2552

เมล็ดพืชเม็ดหนึ่ง

แต่ก่อนนานมาแล้ว ยังมีชายชราคนหนึ่ง

แก่มากจนตัวเองก็จำไม่ได้เช่นกันว่าตัวเองอายุเท่าไรแล้ว

ใบหน้าของแก่อิ่มเอิบเปล่งประกายเลือดฝาด

เคราสีเงินยวงสะอาดตาของแกยาวปกคลุมมาถึงหน้าอก

ร่างกายของแกแข็งแรงมาก ตาก็ไม่ฝ้าฟาง หูก็ยังไม่ตึง

แกมีลูกหลานเต็มบ้านเต็มเมือง

แต่แกก็ยังเป็นคนจัดการทุกสิ่งทุกอย่างภายในครอบครัว

ปีนี้

แกตัดสินใจว่าจะเลือกใครคนหนึ่งจากลูกชาย 15 คน ของแก

มาสืบทอดภารกิจนี้เสียที

แต่ว่า จะเลือกใครดีล่ะ....!

วันนี้ แกคิดวิธีที่ดีที่สุดได้แล้ว จึงสั่งให้ลูกชายทั้ง 15 คนมาพบ

แล้วแจกเมล็ดดอกไม้ให้ลูก ๆ คนละ 1 เมล็ด

หากใครสามารถปลูกเมล็ดพืชเม็ดนี้ให้งอกงามจนออกดอกบานสะพรั่ง

คนนั้นก็จะได้เป็นผู้สืบทอดมรดกของแก

ลูก ๆ ได้เมล็ดพืชมาแล้ว ต่างนำไปปลูก และดูแลอย่างเอาใจใส่

ลูกชายคนเล็กของชายชราผู้นี้มีชื่อว่า "เสี่ยวเหลียงจือ"

เมื่อได้เมล็ดดอกไม้แล้ว เขาก็นำไปปลูกในกระถาง

รดน้ำเอาใจใส่อย่างดีทุกวันทุกคืน

แต่เมล็ดพืชเม็ดนั้นก็ยังคงไม่แตกกล้าสักที

เสี่ยวเหลียงจือรู้สึกเศร้าโศกเสียใจมาก

เวลาผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็ว ฤดูร้อนย่างกรายมาถึงแล้ว

ชายชราผู้เป็นพ่อกำหนดว่าวันนี้จะเป็นวันคัดเลือกกระ ถางดอกไม้ของลูก ๆ

ทุกคนต่างอุ้มกระถางดอกไม้ที่ออกดอกบานสะพรั่งอย่างสวยสดงดงาม

มาให้ผู้เป็นพ่อชม เพื่อรอการคัดเลือก

ชายชราเดินตรวจดอกไม้ที่สวยงามในมือของลูก ๆ

ด้วยสีหน้าที่ไม่มีแววยินดีแม้แต่น้อย

แกเดินตรวจจากบุตรชายคนโตมาจนถึงบุตรชายคนที่ 14 โดยมิได้หยุดเลย

เมื่อเดินมาถึงเสี่ยวเหลียงจือ บุตรชายคนสุดท้อง

ซึ่งยืนถือกระถางเปล่าที่ไม่มีทั้งต้นไม้และดอกไม้

ชายชราจึงหยุดกึกอยู่ตรงนั้น

เสี่ยวเหลียงจือ น้ำตาไหลพราก กล่าวกับบิดาอย่างสำนึกผิดว่า

"พ่อครับ ผมไม่มีดอกไม้สดที่จะมอบให้พ่อ..."

ชายชรากลับพูดอย่างยินดีปรีดาว่า

"ลูกเอ๋ย สิ่งที่เจ้ามอบให้พ่อนั้นมีค่ามากกว่าดอกไม้สดมากมาย นัก"

เสี่ยวเหลียงจือ มองพ่อด้วยสายตาฉงน เจือปน น้ำตา

แล้วถามออกไปว่า

"อะไรครับ ที่ว่าผมมอบให้พ่อมีค่ากว่าดอกไม้สดสวยที่พ่อต้องการ ?"

"เสี่ยวเหลียงจือ ลูกรัก.....ก็.....ความซื่อสัตย์ไงล่ะลูก...."

เสี่ยวเหลียงจือ และพี่ๆ ต่างพากันฉงนสนเท่ห์

ชายชราจึงเปิดเผยความลับต่อลูก ๆ ว่า

ที่แท้เมล็ดพืชที่ตนแจกแก่ลูก ๆ นั้น เป็นเมล็ดพืชที่นำไปคั่วจนสุกแล้ว

ดังนั้น มันจะงอกเป็นต้นไม้ ผลิดอกสดสวยได้อย่างไร

ลูกๆ ที่ถือกระถางดอกไม้ ซึ่งผลิดอกสวยงามนั้น

ล้วนเป็นเมล็ดพืชจากที่อื่น

ไม่ใช่เมล็ดพืชที่ผู้เป็นพ่อแจกให้

ดอกไม้พวกนั้นเป็นสักขีพยานยืนยันความไม่ซื่อตรงของพ วกเขา

สุดท้าย....ชายชราจึงกล่าวอบรมลูก ๆ ขึ้นว่า .....

"ขอให้ลูก ๆ จงเป็นคนซื่อตรงเถิด ความซื่อตรงเป็นคุณสมบัติอันล้ำค่าของคนเรา"

ที่มา : มังกรสอนลูก

รัถยา สารธรรม แปล.